

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 26811-12-15 מדינת ישראל נ' סיאם (עציר)
תיק חיצוני: 5231/15

בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד ר'
המבקשת
קאסם

נגד
המשיב

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם רכישת רימון מאדם בשם נאדר דעאג'לה (להלן "נאדר"), שבוצעה ביום 25.8.15 בביתו של נאדר שבמחנה הפליטים שועפאט. למשיב מיוחסת עבירה של רכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין").
2. המחלוקת שבין הצדדים נסבה על קיומן של ראיות לכאורה, שלטענת ההגנה אינן בנמצא.

ראיות לכאורה

3. אלה מבוססות על האזנות לשיחות שניהל נאדר עם אנשים שונים. במסגרת זו נקלטו גם שיחות עם מי שנטען כי הוא המשיב:

בשיחה שמספרה 121 מיום 25.8.15 שעה 20:01 נשמע המשיב שואל את נאדר האם הוא מכירו, ומזכיר לו "אתמול הייתי אצלך בקשר למלפפון". לאחר דברי ברכה שואל המשיב "מה העניינים?" ונענה "באלוהים הבן אדם בא אלי, רק תן לי את הטלפון אחזור אליך אשאל אותו ואחזור אליך... אשאל אותו עבורך".

כעבור חצי שעה, בשיחה שמספרה 123 מיום 25.8.15 שעה 20:31, שואל המשיב "לבוא אליך?" ומזכיר לנאדר כי שוחחו "על הקילו מלפפונים". נאדר משיב ששוחח "עם הבן אדם איר שהוא יגיע לשם יתקשר אלי" והמשיב מתעניין

"הלילה אנשאללה" בעוד שנאדר משיב "או הלילה... אני לא חושב, אבל מחר אינשאללה נגיד האל הטוב" ומבקש מהמשיב ליצור עמו קשר למחרת.

כעבור כעשר דקות, בשיחה שמספרה 143 מיום 25.8.15 שעה 22:40, נאדר מחייג ונענה בידי המשיב שחוזר "אני רוצה ממך מלפפון". נאדר משיב "אם אתה יכול לבוא לקחת את זה תבוא". כעבור דקות ספורות, בשיחה שמספרה 145 מהשעה 22:49, מתקשר המשיב לנאדר ומוסר לו "אני בא אליך אחי", ובשעה 23:35 (שיחה 152) הוא מטלפן שוב, מוסר לנאדר "אני אצלך למטה" ונענה "כנס, כנס".

4. קישור המשיב לשיחות אלה נעשה ראשית, בדבריו שלו עת אישר כי מספר הטלפון ממנו בוצעו השיחות מצוי בשימוש מספר שנים, וכי רק הוא משתמש בטלפון זה (הודעה מיום 8.12.15 שעה 10:00, ש' 8-12, הודעה מיום 6.12.15 ש' 31). גם אחיו של המשיב, דאוד, סיפר כי הטלפון ממנו בוצעו השיחות שייך למשיב ומשמש רק אותו, הגם שהוא רשום על שמו של דאוד (הודעה מיום 6.12.15 ש' 72; הודעה מיום 10.12.15 שעה 13:29 ש' 25). דאוד סירב לזהות את הדובר בשיחות ("לא יודע"), אך אמר שלא מדובר בו עצמו.

לכך מתווסף מזכר של שני משקלטי סיגינט, רס"ל סוסאל ורס"ר ארליך, שהשוו את שיחות הטלפון הנדונות אל מול חקירתו של המשיב ומצאו שמדובר באותו דובר. איני סבור שמדובר בראיה שבפני עצמה, מבלי שהובהרה הכשרתם של השניים לבצע זיהוי קול ועמידתו בסטנדרטים הנדרשים לעניין זה, מראה כי מדובר במשיב. ועם זאת, צירופה ליתר הראיות הנזכרות לעיל מקים ראיות לכאורה לכך שהדובר הנשמע משוחח באותן שיחות עם נאדר הוא המשיב.

5. הראיות שנסקרו עד לנקודה זו מקימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב, בעקבות ביקור אצל נאדר "בקשר למלפפון", מעוניין לקבל מנאדר "מלפפון" או "קילו מלפפונים", ולאחר שנאדר מברר מול אחר הוא חוזר למשיב, מזמינו להגיע אליו כדי "לקחת את זה", והמשיב אכן מגיע אל נאדר.

6. המבקשת טענה כי נקודה אחרונה זו נתמכת באיכון של הטלפון הנזכר לעיל, אשר מציג נוכחות באתר הסלולרי "חיזמה ליד תורן סלקום" ביום 25.8.15 שעה 23:34. לא איתרתי בתיק החקירה ראיה לפיה השטח המכוסה בידי האתר הנ"ל כולל את מקום המגורים של נאדר, אשר מסר כי הוא מתגורר בדאחית אל סאלם ראס אל שחאדה במחנה הפליטים שועפט (הודעה מיום 19.11.15, ש' 8). אין גם ראיה הפוכה, ועל כן האיכון אינו מעלה או מוריד.

7. בדומה, איני חושב כי תרגיל חקירה שבוצע בין נאדר למשיב, שהושארו יחד בתא, מעלה או מוריד. זאת משהמשיב טען בתרגיל שאינו מכיר את נאדר, ונאדר מנגד סימן לו פעמים בתנועות ידיים לא לדבר ונראה "רושם משהו על הקיר" (מזכר יוסף זרקאוו מיום 8.12.15).

8. היות שלמשיב אין היכרות מוקדמת עם נאדר וסיבה אחרת לבקרו, המסקנה המתבקשת מן הראיות שנסקרו עד כה היא כי המשיב הגיע לנאדר כדי לקבל "מלפפון".

מהו "מלפפון".

9. השאלה המתעוררת היא מה ייצג הקוד "מלפפון" בשיחות שבין השניים, ובכך התמקד טיעונה של ההגנה. יצוין כי הטענה שמדובר ב"קוד" ולא ברכישה של מלפפון לא הוכחה בידי המשיב, כפי שיפורט בהמשך, והוא אף סיפר שאינו נוהג לערוך קניות לבית בו הוא מתגורר (יחד עם הוריו), לרבות קניות של ירקות (הודעתו מיום 6.12.15 ש' 6).

(33).

10. אקדים ואומר כי מסקנתי היא שהראיות הקיימות מוכיחות כי "מלפפון" הינו נשק. זאת, בין היתר, בשים לב להגדרת "נשק" בסעיף 144(ג) לחוק העונשין שהיא הגדרה רחבה הכוללת את כל סוגי הנשק כמפורט שם ורכיביהם.

11. הראיות עליהן נסמכת התביעה כדי להראות שבשוחחם על "מלפפון" התכוונו המשיב ונאדר לנשק - וספציפית לרימון, עוסקות בשילוב שבין שני מישורים: ראיות הנוגעות לשיחות שבין המשיב לנאדר, ולצדן ראיות שאינן נוגעות למשיב דווקא ולפיהן נאדר עסק בסחר בנשק בתקופה הרלבנטית מול מגוון לקוחות, תוך שיחות ב"קודים" שייצגו כלי נשק שונים ובמסגרת זו אף שימוש בקוד "מלפפון". אפרט:

תרגיל החקירה

12. במזכרו של יעקב זאנו מיום 19.11.15 ציין הלה כי בתרגיל חקירה במסגרתו הקליט שיחה אותה ניהל עם נאדר בפינת עישון, מסר האחרון "כי הוא רק מתווך בעסקאות נשקים ולא נוגע בהם בידו ופונים אליו אנשים ומבקשים רובים ואקדחים ורימונים והוא ראק (כך במקור) עושה את התיווך ולוקח כסף עבור התיווך, החשוד נשאל לגבי הקודים שמשמש בטלפון מול הלקוחות והשיב כי {מלפפון=רימון}, {רכב ארוך=נשק ארוך}, {רכב קטן=אקדח}, {מטאטא=נשק ארוך} וכו... שאלתי אותו אם העסקה מתבצעת אצלו והוא ענה כי הכל בטלפון ולא נפגש פיזית עם האנשים ולא נוגע בנשקים ובמידה ונמצא ט"א או דנ"א שלו על הנשקים אז הוא לוקח אחריות על זה {לציין כי קיים דנ"א של החשוד בתיק עסקת נשק מ-15-2}. החשוד מאשר כי יש לו פלאפון 058-7866646 מזה מספר חודשים ודרכו עשה את העסקאות".

13. המזכר הינו עיבוד של שיחה שהוקלטה, ומכאן החשיבות שבבחינת ההקלטה עצמה. המדובר בשיחה לא קצרה, שלא אציג את כולה אלא אך אמירות רלבנטיות. עוד אציין כי לא מדובר בהודאה של נאדר כי הוא מוכר נשק, וניכר ניסיונו להרחיק עצמו מן העסקאות. אלא, שבכלל זה כשל נאדר באמירות הקושרות בינו לבין עסקאות הנשק.

כך, למשל, הטיח זאנו בנאדר כי מכר נשק לשני עצורים בפרשה ונאדר השיב "אני יגיד לך אמת, אני מתווך, אבל אני לא מתעסק". בהמשך אמר זאנו "אתה מתווך להם בעסקאות 'אקדח, אתה רוצה, אקדח, חכה אשאל את ההוא, קח את ההוא 30 אלף, 15 אלף, למה אתה מתווך?" ונאדר נמנע מלהכחיש "אבל אני לא מוכר אותם ולא לוקח מהם נשק אחד" ובהמשך, תוך שנאדר מדגיש שאינו מוכר נשק אמר גם "אני מפנה אותו... אני מפנה אותו למי יש לו... אני אומר לו שמע אם זה יש לו". נאדר חזר וטען שאינו מחזיק בנשקים בעצמו, אך כשנשאל מה אם יראו לו טביעות אצבע שלו על הנשק השיב "אז זה יהיה שלי מה אני אגיד לך..." והמשיך "רק תיווכים... אפילו לא תופס בהם בחיאת אללה". נאדר הוסיף ואישר כי הקשר עמו נוצר טלפונית ובהגעה אליו. בהמשך נשאל כיצד מכונים נשקים ומזכיר את הקודים מטאטא ו"טוויל" לציין נשק ארוך ו-M16.

14. בהמשך הדברים מופיעה, בתמליל השיחה, הפסקה הבאה בה רואה התביעה משום אישור של נאדר אודות השאלה שבמחלוקת:

"זאנו: מלפפון מה זה?"

נאדר: מלפפון "מלפוף" "מלפוף" "מלפוף"

זאנו: ארוך? M16?

נאדר: לא (במקור בערבית) "מלפוף"? "מלפוף" זה כנראה מרומנים הלם.

זאנו: קנה?

נאדר: (מצקצק בלשונו) "מלפוף"? "מלפוף" זה... יענו כאילו רימון.

זאנו: רימון? (אמרו ביחד)

זאנו: אה גם תיווכת ברימונים?

נאדר: לא, אבל "מלפוף" זה...

זאנו: ביקשו ממך מלא מלפפונים מה

נאדר: "מלפוף" יענו (תרגום מערבית - כרוב 19:27)

זאנו: רימון?

נאדר: רימון (דרוש תרגום מערבית) זה מלפפון כן (במקור מערבית)".

15. האזנתי לשיחה, כאשר הקטע הנ"ל מצוי במונה 18:58 ואילך. הרושם העולה מן ההאזנה הוא כי נאדר, אשר חוזר ונשאל בידי השוטר זאנו בשפה העברית אודות "מלפפון" או "מלפפונים", משיב בצורה מתחכמת, ככל הנראה בניסיון להתל בשוטר. זאת, כאשר נאדר משיב בנוסח אשר מערב עברית וערבית ותוך שימוש במילה "מלפוף" אשר, למרות הצליל הדומה, אין משמעותה "מלפפון" בשפה הערבית אלא "כרוב" (מלפפון הוא "חיארה"). נאדר נשאל מהו מלפפון, ולאחר שהוא חוזר על המילה "מלפוף" בטון של ניסיון להיזכר, עונה ש"מלפוף" הוא רימון. המשפט האחרון של המקטע המובא לעיל נאמר גם הוא בשילוב של עברית וערבית: נאדר נשמע בהקלטה אומר "רימון האדא מלפוף כן". מכאן, שהתרגום של המשפט האחרון המובא לעיל מתוך התמליל אינו שלם, ולמעשה ענה נאדר שרימון הוא "כרוב" ולא שרימון הוא "מלפפון".

16. תרגיל החקירה הינו ראייה חשובה. כפי שאראה בהמשך, קיימות ראיות לכך שנאדר עסק בסחר בנשק ואמירותיו של נאדר בתרגיל לפיהן עסק "רק" בתיווך בעסקאות כאלה מוסיפות וקושרות אותו אליהן. עוד מוכיח תרגיל החקירה את השימוש ב"קודים" לציון כלי נשק, הניכר גם בתמלילי השיחות שיוצגו בהמשך. ועם זאת, נוכח טיבה המדויק של תשובתו של נאדר בסוגיית ה"מלפפון", הרי שתרגיל החקירה לא מספק תשובה נחרצת לשאלה האם הקוד "מלפפון" מייצג רימון דווקא.

שיחות של נאדר עם אחרים

17. המבקשת האזינה לטלפון של נאדר, ובמסגרת זו נקלטו מאות שיחות. סקירתן מראה לכאורה כי נאדר עסק בתקופה הרלבנטית בסחר בנשק, מסוגים שונים ותוך מגע תכוף עם גורמים רבים. ניכר מן השיחות כי נאדר היווה "כתובת" לפנייתיהם של מי שמעוניינים לרכוש נשק או לספקו לנאדר לצורך מכירתו. עוד ניכר כי נאדר נהג

להשתמש ב"קודים" בשיחות אלה, לציון כלי נשק. בחלק מן השיחות מופיעים גם מונחי הנשק המקוריים ללא "קודים, ובחלקן - עירוב של "קודים" עם מונחי נשק.

18. להמחשה, אציג חלק מן השיחות. כך למשל שיחה 218 מיום 26.8.15 (למחרת היום בו נקלטו השיחות עם המשיב) בה שוחח נאדר עם גבר על אקדחי "גלוק" ו"HS2000". בשיחה 225 מאותו יום שוחח על אקדח C2000 שהוא "כמו הגלוק" ועל סכום כסף של 32 אלף.

בשיחה 255 מאותו יום מוזכר הקוד "רכב קטן" שנזכר גם בשיחה עם זאנו, כשנאדר מספר לבן שיחו שלאדם אחר ("הוא") יש גם "רכב קטן" וגם "מחט", מזמינו להגיע לנאדר לראות "את זה" ואומר לו ש"מחט" עולה 500 והרכב מגיע עם קופסא "ועוד אחת ב-22".

שיחה נוספת הממחישה את עיסוקו של נאדר היא שיחה 1887 מיום 21.9.15 בה נשמע נאדר אומר לאדם בשם מוחמד כי "גלוק" ו"יריחו" הולכים אצלו, ונענה שמוחמד יביא לנאדר מחר "10, 10, 10 זאת אומרת 30". שיחה זו מציגה את היקף הסחר בו עוסק נאדר, המזמין מבן שיחו שלושים אקדחים.

בשיחה 1226 משוחח נאדר על "מיני עוזי" ומוסר שמחירו בין 25 ל-28. יצוין כי בשיחות רבות ננקב מספר לציון מחיר באלפי שקלים.

דוגמאות לשיחות אחרות על כלי נשק, ובהן שימוש מעורב במונחים ישירים של כלי נשק לצד "קודים", נמצאות בשיחה 2930 ובה נזכר אקדח "יריחו" לצד הקוד "גרביים", או בשיחה 1749 ובה נזכרים רובי גליל ו"קלאץ" לצד קודים כ"מספריים" ו"מזרק".

דוגמאות נוספות הממחישות את עיסוקו של נאדר כוללות את שיחות 218, 923, 1226, 1242, 1467, 1696, 1719, 1749, 1758, 1842, 2471, 2510, ו-3929.

התמונה היא של עיסוק מתמשך באספקת כלי נשק מסוגים שונים.

19. ההגנה טענה כי אפשר שנאדר סיפק גם דברים אחרים, כך ש"מלפפון" אינו נשק דווקא. לכך יש לציין, ראשית, כי השיחות המוצגות לעיל הן אך דוגמאות מתוך מאות שיחות המציגות עיסוק מתמשך ואינטנסיבי בסחר בנשק. שנית, על משמעות הקוד "מלפפון" ניתן ללמוד מרבות מן השיחות האמורות בהן עשה נאדר שימוש באותו קוד, לצד המונח "חמוצים", לתיאור נשק. "קוד" זה חוזר ונשמע בשיחות של נאדר עם לקוחותיו, כשמן ההקשר ברי כי מדובר בנשק שנאדר סוחר בו. זאת הן נוכח קישורו לסכומי כסף, והן נוכח השימוש המקביל בו ובמונחים נוספים מעולם הנשק לרבות "קודים".

20. השיחה הממחישה זאת בצורה הישירה ביותר היא שיחה 3928 מיום 5.11.15, במסגרתה מתקשר גבר שמוסר לנאדר "שיש מישהו שרוצה מילוי ואקדח אחד כמו מה שדיברו עליו". בהמשך מוסר "שרוצה אחד עם המלפפונים שלו, אם המחיר טוב ייקח מילוי ומלפפון". נאדר עונה "שכל דבר אפשר להחליף גם את המחט וכל חלק" והגבר משיב "שרוצה מלפפון ומילוי ואקדח" (ההדגשות הוספו). השימוש הישיר במילה "אקדח" בשיחה זו מעיד גם על טיבו של ה"מלפפון".

21. קיימות גם דוגמאות נוספות לשימוש ב"מלפפון" או "חמוצים". כך, בשיחה 129 מיום 25.8.15 שעה 21:06,

המתבצעת באותו פרק זמן בו שוחח נאדר עם המשיב בשיחות מושא כתב האישום, נשמע נאדר משוחח עם גבר אודות "מלפפון" (או "חמוצים") שהגבר הזמין ממנו, ואומר "הבנ"א מחר ייתן מאתיים שקל ואני אתן לו 'אותו'". בהמשך מזכיר הוא גם "ידית קדמית לגדול" ומנחה את בן שיחו ש"זה יוצא 7200 שקל, תסתדר איתו איך שאתה רוצה".

בשיחה נוספת מאותו עיתוי, שיחה 132 מיום 25.8.15 שעה 21:15 אומר נאדר לגבר כי "הבנ"א התקשר אלי, הוא רוצה לבוא אליך שתיתן לו את החמוצים, מה אני אגיד לו?" ומתלונן בפני אותו גבר "הוא מזמין משהו, ומה אני אביא לו עכשיו תגיד לי".

בשיחה נוספת (144 מיום 25.8.15 שעה 22:43) שואל נאדר את בן שיחו האם הוא רוצה "את כל 'המלפפון' או רק 'המחט'", בן השיח עונה שרק "המחט" ונאדר עונה שאינו יודע מה המחיר "אולי 200-300 שקל" ובן השיח מבקש שנאדר ישיג לו אחד דחוף.

השימוש ב"מחט" לצד "מלפפון" חוזר על עצמו (וראו לעיל את שיחה 3928). כך, למשל, בשיחה 146 מאותו יום בשעה 22:55 מתקשר נאדר לאחר ושואל אותו האם יש לו "מחט... מה שיש בתוך המלפפון", נענה שזה עולה 400-500 ומבקש מהאחר להביא.

בשיחה 260 מיום 26.12.15 שעה 21:35 משוחח נאדר עם אחר ומספר לו שיש אנשים שרוצים "אותו" וישלמו יותר טוב. האחר מבקש שנאדר ישלח מישהו לקחת "אותו" ונאדר שואל האם לשלוח איתו כסף שיש לו בבית "עשרים ושש אלף". הגבר משיב שישלח מישהו לקחת את הכסף ונאדר מציע לו לשלוח אליו גם "מלפפון, והגבר ימכור את המלפפון בעשר".

בשיחה נוספת, 2282 מיום 1.10.15 מוסר אומר אדם בשם שמס לנאדר כי מסר את מספר הטלפון שלו לבחור ואמר 'לו' כי "המלפפון שלוש וההם הידיות בשש מאות", ושאל "הוא" יביא את "זה" בערב "יבוא לנאדר". נאדר מבקש משמס לבדוק "מה סוג הגרעינים שלה ושההוא" יביא 'אותה' ויראו אותה פה".

בשיחה 2351 מיום 2.10.15 מוסר נאדר לאדם בשם אבו ג'ית כי אין "מלפפונים" אך יש שני "צינורות" ושני "מילוי", כשערכת המילוי עולה "חמש". לצין כי גם המונח "צינורות" חוזר ועולה בשיחות, ועל משמעותו ככלי נשק ניתן ללמוד, למשל, משיחה 2353 בה אומר נאדר לאחר בשם אבו לעז "שיש צינור M חדש עם (לא ברור) ומילוי מלא" ואף משוחח על אופן התפעול.

בשיחה 2419 עם אדם בשם אבו ג'ית שואל האחרון "אם לנאדר החצי שמלמעלה" ונאדר עונה "שיש אצלו אחד מקורי בלי מלפפון" שעולה שלושים וכן "צינור מהדגם החדש". גם בשיחה 2775 מתייחס נאדר ל"חצי עליון שלם בלי מלפפון" בשוחחו עם אבו ג'ית, שמבקש "רק מלפפון ותיק" ונענה שזה עולה 15 "היא עם הצינור עם הכפית, זה מגיע אבל בלי מלפפון ועובדת מאה אחוז, חדשה בקרטון".

בשיחה 4020 מיום 8.11.15 אומרת מחמד לנאדר "שיש אצלו 'מלפפון' מקורי ונקי בשבע וחצי" נאדר משיב שזה יקר ושכשיש חוסר "מוכרים אותה בשמונה". עוד מבטיח למחמד כי אם יגיע אליו מישהו הוא יספר לו על זה.

בשיחה 4043 מיום 9.11.15 שואל נאדר אדם בשם בלאל אם רוצה "חמוצים אחת... מלפפון?", בלאל משיב שרוצה תיק או מזוודה וכן "האחורי הזה, הג'ק...מילוי" ושאל החמוצים במחיר טוב הוא ייקח. נאדר עונה "שבע" ובלאל עונה

שלא.

22. סקירה זו של שיחות הטלפון מחזקת, ראשית, את המסקנה לכאורה לפיה נאדר עסק במכירת כלי נשק מסוגים שונים ולאנשים שונים, תוך שימוש ב"קודים" המייצגים כלי נשק. עוד מוסיפה הסקירה ומראה, כי הקוד "מלפפון" שימשו במסגרת זו לציון כלי נשק ההולם את הגדרתו בסעיף 144(ג) לחוק העונשין.

ועם זאת, אין בראיות עד כה כדי להקים ראיות לכאורה בעצמה מלאה, לפיהן ה"מלפפון" הוא רימון דווקא. משיחה 3928 נראה כי מדובר דווקא באלמנט הקשור לאקדח. ועם זאת קיימת גם שיחה 2471 בה אדם בשם אשרף משוחח עם נאדר ואומר כי הוא רוצה משהו (שאינו מובן) או את "הירוק הרימון".

ראיות נוספות

23. בבחינת משמעות הקוד "מלפפון" כמייצג נשק יש להוסיף ולבחון את הסברי הצדדים המשוחחים לשימוש במונח זה:

אשר לנאדר, בחקירתו הכחיש כי אמר לחוקר ש"מלפפון" הוא רימון. באחד המקומות טען שאינו יודע מה ביקש ממנו המשיב "תשאל אותו" ובמקום אחר טען "מלפפון זה מלפפון" - הגם שקודם לכן אישר שאינו עובד בחנות ירקות (הודעה מיום 1.12.15 ש' 163, הודעה מיום 8.12.15 שעה 13:48, ש' 22-20), או כי מכר רימון. כשהוצג לו שתיווך בעסקה ברימון מול מישהו אחר, שמר על זכות השתיקה (שם, ש' 28). כשהושמעו לו שיחות הטלפון השיב שאינו יודע מי נשמע מדבר בהן ועל מה (הודעה מיום 24.11.15).

24. בבחינת הסברים אלטרנטיביים לשימוש במונח "מלפפון" בשיחות האמורות יש כמובן חשיבות גם לשאלה, האם המשיב הציעם בחקירתו. במקרה דנן המשיב לא עשה כן. בחקירה ראשונה מיום 8.12.15 הרחיק עצמו מנאדר וטען שאינו מכיר ולא היה לו קשר טלפוני עמו (ש' 15, 55). עוד הרחיק עצמו משיחות הטלפון, בטענות שאינו זוכר וכי יתכן שנתן את הטלפון שלו לאחר ברחוב (ש' 24, 34, 45). כשנשאל מהו ה"מלפפון" עליו שוחחו השיב "הינה הבעיה אם היינו יודעים על איזה מלפפון היינו יודעים על מה מדובר" (ש' 47). לקראת סוף החקירה, כשהושמעו לו שלוש מן השיחות (המאוחרות בזמן), והוטח בו שקיבל מנאדר נשק, בחר לשמור על זכות השתיקה. גם בחקירת המשך שמר על זכות השתיקה או טען שאינו זוכר את ההתרחשויות הרלבנטיות (הודעה מיום 10.12.15 שעה 19:05).

בנסיבות בהן יכול אדם להציג הסבר "תמים" לשימוש ב"קוד" האמור, ונמנע מלעשות כן תוך שמירה על זכות השתיקה, הרי שהדבר פועל נגדו. טענת הסנגור הנכבד לפיה ייתכן שנמנע מהצגת הסבר מסיבה אחרת הקשורה בפרטיותו, היא בגדר ספקולציה, כאשר בזמן אמת לא טען המשיב כי זו הסיבה בשלה הוא נמנע מענות לשאלות הנדונות. מה עוד, שלאורך חקירותיו דווקא ענה לחלק נכבד מהשאלות. בהימנעותו מלענות לשאלות הרלבנטיות יש כדי לחזק את עצמת הראיות לכאורה נגדו (בש"פ 748/10 **איסקוב נ' מדינת ישראל** (18.2.10)).

25. ההגנה הוסיפה וטענה כי לא הוכח קיומו של "נשק". אלא, שהפסיקה לעניין זה קובעת שניתן להוכיח אלמנט זה גם ללא תפיסת הנשק עצמו (ראו למשל מ"ת (נצ') 17337-02-11 **מדינת ישראל נ' תיים** (3.3.11); ת.פ. (ת"א-יפו) 40076/99 **מדינת ישראל נ' גולן** (4.1.00)). בשלב זה של ההליך הדרישה הראייתית עוסקת בקיומו של פוטנציאל מוצק להרשעה (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96)). כשעסקין בראיות נסיבותיות כמו

במקרה דנן, נדרש סיכוי סביר כי הראיות יובילו, בהליך העיקרי, למסקנה מרשיעה (בש"פ 3807/15 **הוואשלה נ' מדינת ישראל** (25.6.15)). אני סבור כי הראיות שנסקרו לעיל עונות לדרישה זו ומקימות סיכוי סביר כי המותב שידון בהליך העיקרי יגיע למסקנה לפיה המשיב ונאדר סיכמו על מכירת נשק מנאדר למשיב, וביצועה.

עילת המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה.

26. במקרים של עבירות בנשק עילת המסוכנות היא סטטוטורית. לכך מצטרפת פסיקה עשירה הדנה בסיכון הניכר אשר נשקף מן החוטאים בעבירות ממין זה, וקובעת שככלל יקשה להתמודד עם הסיכון האמור באמצעות תנאים מגבילים (למשל בש"פ 3562/15 **בנמו נ' מדינת ישראל** (3.6.15); בש"פ 3577/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.5.14)). לכך מתווספת, במקרה דנן, עצם נגישותו של המשיב למי שמן הראיות עולה כי עסק בצורה שיטתית בסחר בנשק, המוסיפה ומעצימה את אומדן המסוכנות.

27. ועם זאת סבור אני, כי בטרם הכרעה יש מקום להפנות את המשיב לשירות המבחן. מסקנתי זו נשענת על השילוב שבין מספר אלמנטים. ראשית, המדובר בבחור צעיר ללא הרשעות קודמות. שנית, הגם שקיימות ראיות לכאורה כפי שצינתי לעיל לרכישת נשק, והגם שבשים לב להגדרת "נשק" בחוק העונשין אני סבור כי נדרש להוכיח איזה סוג של כלי נשק נרכש לצורך הרשעה בעבירה הנדונה, הרי שלצורך אומדן עצמתה של עילת המעצר אין להתעלם מכך שהראיות אשר הוגשו לעיוני מקשות להראות את סוג הנשק במדויק. לכן, לצורך אומדן המסוכנות לא ניתן להניח כי דובר ברימון דווקא, והדבר משליך על עצמת הסיכון הנשקפת מן המעשים.

28. בנסיבות אלה מוצא אני לקבל את חוות דעתו של גורם מקצועי אשר יוסיף ויעמיק חקר באומדן מסוכנותו של המשיב והיכולת, אם קיימת, להתמודד עמה באמצעות תנאי שחרור. אני מדגיש כי אין בהחלט זו משום רמז או אמירה לפיה המשיב ישוחרר ממעצר.

29. החלטה זו תועבר בידי המזכירות לשירות המבחן, שיגיש תסקיר עד לדיון הבא. מועד הדיון יקבע בפרוטוקול הדיון.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ו, 27 דצמבר 2015, במעמד
הצדדים.